

УДК 749 : 745 : 94(31)
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/99-1-12>

Іван БОСІЙ,
orcid.org/0000-0001-8656-0604
кандидат мистецтвознавства,
старший викладач кафедри дизайну середовища
Харківської державної академії дизайну і мистецтв
(Харків, Україна) bosyivan@gmail.com

МЕБЛЕВЕ МИСТЕЦТВО КИТАЮ: ВПЛИВ СТАРОДАВНІХ ТРАДИЦІЙ НА СУЧАСНУ ДИЗАЙН-ПРАКТИКУ (НА ПРИКЛАДІ МЕБЛІВ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ)

Стаття присвячена дослідженню впливу традиції меблевого мистецтва Китаю на створення меблевих дизайн-об'єктів XXI сторіччя. **Метою роботи** є визначення провідних методів опрацювання історичної спадщини меблевого мистецтва Китаю в сучасній дизайн-практиці (на прикладі меблів для відпочинку). Матеріалами дослідження є графічні зображення, що демонструють стародавні зразки китайського меблевого мистецтва, фотографії експонатів з етнографічних музеїв Китаю, лоти з аукціонів та зображення сучасних дизайн-розробок меблів китайських митців. **Методологія роботи** базується на комплексному впровадженні низки теоретичних методів наукового пізнання. Методи аналізу, синтезу, робота по аналогії та систематизація були застосовані під час збору розрізненого ілюстративного матеріалу історичних прототипів меблевого мистецтва Китаю та зразків сучасних дизайн-об'єктів. У роботі було застосовано методи порівняння, групування та узагальнення, що дозволило сформулювати провідні висновки дослідження. **Наукова новизна дослідження** полягає у виявленні основних методів опрацювання історичної спадщини китайського меблевого мистецтва в сучасній дизайн-практиці. **Висновки.** В роботі виявлено, що історично розроблені форми класичних китайських меблів, їх конструктивний устрій, пропорційні співвідношення елементів та увага до деталей продовжують впливати на дизайн у XXI сторіччі. В результаті дослідження визначено, що провідними методами опрацювання історичної спадщини традиційного китайського меблевого мистецтва є: 1) відтворення естетики та функціональності меблів; 2) цитування форм історичних прототипів; 3) інтерпретація об'єктів меблевого мистецтва. Виявлено, що сучасні дизайнери все більше фокусуються на переосмисленні культурної спадщини, відходять від традиційної симетрії у формах, віддають перевагу лаконічним рішенням, мінімізують символіку, експериментують з штучними матеріалами та активно впроваджують промислові технології у процес створення меблів, демонструючи тенденцію до поєднання традицій і інновацій.

Ключові слова: меблеве мистецтво, китайська культура, традиції, дизайн меблів.

Ivan BOSYI,
orcid.org/0000-0001-8656-0604
Candidate of Art History,
Senior Lecturer at the Department of Environmental Design
Kharkiv State Academy of Design and Arts
(Kharkiv, Ukraine) bosyivan@gmail.com

CHINESE FURNITURE ART: THE INFLUENCE OF ANCIENT TRADITIONS TO THE MODERN DESIGN PRACTICE (ON THE EXAMPLE OF LEISURE FURNITURE)

The article is devoted to the study of the influence of Chinese furniture art traditions on the furniture design-objects creation of the 21st century. **The purpose of the article** is to determine the main methods of Chinese furniture art historical heritage elaboration in modern design practice (on the example of leisure furniture). The research materials were graphic images demonstrating ancient examples of Chinese furniture art objects, photographs from expositions of ethnographic museums of China, auction lots and images of modern furniture designs by Chinese artists. **The methodology of the study** is based on the complex implementation of a number of theoretical methods of scientific knowledge. The methods of analysis, synthesis, work by analogy and systematization were applied during the collection of illustrative material of historical prototypes of Chinese furniture art and examples of modern design objects. The work used methods of comparison, grouping and generalization, which allowed formulating the main conclusions of the study. **The scientific novelty** of the study lies in identifying the main methods of Chinese furniture art historical heritage elaboration in modern design practice. **The results of the research** support the idea that Chinese traditional furniture art the historically developed forms of classical Chinese furniture, their structural arrangement, proportional relationships of elements, and attention to detail continue to influence design in the 21st century. It was determined that the main methods of Chinese furniture art historical heritage elaboration are: 1) the reproduction the aesthetics and functionality of furniture; 2) the citation of the historical prototypes forms; 3) the interpretation of historical furniture art object.

Key words: furniture art, Chinese culture, traditions, elaboration of the historical heritage, furniture design.

Постановка проблеми. Китайські традиційні меблі є невід'ємною частиною матеріальної та духовної спадщини країни, які віддзеркалюють унікальні естетичні ідеали і мають глибокий філософський зміст. Протягом тисячоліть китайська цивілізація створила особливу систему духовних ідей, ціннісних орієнтацій та поведінкових норм, що набуло відображення у різних творчих напрямках, зокрема у меблевому мистецтві.

Сформовані мистецькі та культурні традиції стали джерелом натхнення для сучасних дизайнерів меблів. Переосмислення історично сформованих конструктивних та художніх рішень і їх інтерпретація в сучасних дизайн-розробках сприяє збереженню культурної спадщини і формує спадкоємність традицій. Разом з цим наявне питання відповідності вимогам формування сучасного комфортного предметно-просторового середовища в аспекті врахування екологічності, ергономічності та функціональності об'єктів. Митці ставлять перед собою мету переосмислити національні традиції через інноваційні форми та створити самобутній стиль, що відображає сучасну ідентичність китайського дизайну меблів.

Попри багатство культурної спадщини, сучасний підхід до дизайну меблів нерідко стикається з викликами в процесі інтеграції традиційних елементів. Головне завдання сучасного дизайнера меблів полягає в пошуку тонкого балансу між збереженням традицій меблевого мистецтва та впровадженням інновацій для створення виробів, що одночасно відповідають сучасним вимогам сталого розвитку й підкреслюють культурну значущість історичного минулого.

Аналіз актуальних досліджень. Дослідження особливостей традиційних китайських меблевих об'єктів та виявлення їх впливу на сучасний дизайн меблів спирається на опрацювання джерел з історії розвитку меблевого мистецтва Китаю та на наукові розвідки, що присвячені аналізу сучасних дизайн-тенденцій.

Поміж праць західноєвропейських авторів, де можна знайти відомості щодо меблевого мистецтва Китаю, необхідно відмітити ґрунтовну публікацію Дж. Міллер (Miller, 2010). В рамках аналізу розвитку світового меблевого мистецтва, автор окреслює основні види традиційних китайських меблів, окреслює конструктивні особливості та зазначає провідні мотиви, які застосовували для декоративного оздоблення поверхонь інтер'єрних об'єктів.

Дослідження історичної спадщини меблевого мистецтва Китаю становить фундамент для наукових розвідок, присвячених сучасним тенденціям в дизайні меблів. Питання імплементації тради-

цій китайського меблевого мистецтва в сучасний дизайн предметно-просторового середовища було розглянуто у колективній роботі Х. Чена та А. Хансула (Chen, 2025). Науковці відзначили, що в основі сучасного екологічного дизайну меблів Китаю лежить слідування традиціям національного меблевого мистецтва. У роботі запропоновано інтегративну систему оцінювання меблевого об'єкту, що поєднує традиційні цінності, функціональні потреби та сучасні естетичні пріоритети. Порівнюючи традиційні меблі часів династії Мін із сучасними зразками дизайну меблів Китаю, науковці доходять висновку, що потенціал історичних прототипів розкривається через: 1) інтеграцію сильних сторін традиційних рішень меблевих об'єктів; 2) впровадження інновацій, що вдихають нове життя у вікові принципи, адаптуючи їх до потреб сьогодення (Chen, 2025).

Питання впливу традиційного меблевого мистецтва Китаю на сучасну практику дизайну меблів було розглянуто у науковій роботі Ч. Янбін та П. Раттай (Yanbin et al, 2022). Досліджуючи меблі часів Династії Мін, науковці підкреслюють, що китайському меблевому мистецтву притаманна концепція людиноорієнтованості. Автори підкреслюють, що традиційна культура Китаю розглядає потреби людини як головну мету виробничої діяльності. Означена концепція відображена в традиційному меблевому мистецтві, де форма об'єкту була пристосована під основні антропометричні показники та сприяла реалізації конкретних соціальних завдань. Аналізуючи сучасні приклади дизайну меблів Китаю науковці доходять висновку, що окрім ергономічності та впровадження технологічних інновацій, виникає ряд таких проблем як «серйозна гомогенізація», «імітація або плагіат», «поклоніння меблям династій Мін та Цін» (Yanbin et al. 2022: 242).

Дослідження об'єктів меблевого мистецтва часів династії Мін знайшло своє відображення в науковій розвідці колективу авторів З. Ванфен, Х. Сангун (Wanfen et al. 2025). Науковці здійснили ґрунтовне дослідження із застосування елементів традиційних меблів династії Мін при проектуванні сучасних дизайн-об'єктів. На основі емпіричних досліджень науковці дійшли висновку, що людиноцентричний підхід до створення меблів, який був притаманний об'єктам часів династії Мін, наразі залишається актуальним і може лягти в основу сучасних розробок. Такий дизайн орієнтується на глибоке врахування потреб людини, сприяючи створенню рішень, які забезпечують формування комфортного предметно-просторового середовища.

Дослідженням розвитку китайського меблевого мистецтва в історичній ретроспективі та його вплив на сучасний стан дизайну меблів Китаю займалась група авторів С. Гуанлан, Ч. Цінліан та Л. Чжуочуан (Guanlan et al. 2024). Стійкі стратегії розвитку даної галузі аналізуються науковцями як комплекс взаємодій, що виникає внаслідок поєднання внутрішніх і зовнішніх чинників. До внутрішніх чинників належать: форма об'єкту, його функція, конструктивне рішення, технологічні аспекти створення меблів, декорування, естетика. Зовнішні фактори охоплюють соціальне, економічне, політичне, культурне та гуманістичне середовище, в якому відбувається проектування і виготовлення цих виробів. Поєднання цих складових створює цілісну систему, яка забезпечує стабільність та адаптивність традиційних меблів у мінливих умовах суспільства.

Огляд наукової літератури надає змогу зробити висновок, що в аспекті дослідження історичного періоду розвитку меблевого мистецтва Китаю, найбільш розповсюдженим є аналіз об'єктів часів династії Мін. Це пов'язано з виразністю форм меблів даного періоду, великою кількістю їх видів та ступенем збереження історичних артефактів. Проте наразі науковцями залишилось поза увагою систематизація сучасного дизайн-досвіду створення меблевих об'єктів, в основі яких лежить опрацювання історичних прототипів часів династій Тан, Сун, Цин та інших історичних періодів, що актуалізує питання подальших наукових розвідок в даній галузі мистецтвознавства.

Мета статті – визначення провідних методів опрацювання історичної спадщини меблевого мистецтва Китаю в сучасній дизайн-практиці (на прикладі меблів для відпочинку).

Виклад основного матеріалу. Протягом історії розвитку меблевого мистецтва Китаю меблі відпочинку (крісла, кушетки, ліжка) набували трансформацій відповідно до історичних, соціальних, політичних та культурних змін. Еволюція китайського меблевого мистецтва пройшла довгий шлях від простих і мінімалістичних форм до складних і витончених рішень. Відмінною особливістю цього мистецтва завжди була здатність адаптуватися до потреб людей та їхнього способу життя. Одним із яскравих прикладів такої трансформації є перехід від культури сидіння на колінах до використання високих меблів, що відбулось за часи династії Тан (618-907 рр.). Найвищого розквіту традиційне китайське меблеве мистецтво досягло в епоху правління династій Мін (1368–1644 рр.) і Цин (1644–1911 рр.). Саме цей період відзначався гармонійним поєднанням ергономіки, міцності конструкцій, шанобливого ставлення

до матеріалів, елегантності форм, художньої виразності та відображення національної ідентичності (Босий, 2023).

Сучасне покоління дизайнерів Китаю найчастіше звертаються саме до даного історичного періоду меблевого мистецтва. В своїх роботах майстри гармонійно об'єднують глибоку повагу до культурної спадщини, витонченість класичних естетичних традицій і вимоги сучасного просторового середовища. Вони прагнуть переосмислити національну спадщину, втілюючи її у сучасних формах, та створити самобутній стиль сучасного китайського дизайну меблів.

Серед китайських дизайнерів XXI століття, що демонструють у своїй творчості тенденцію до переосмислення історичних прототипів меблів, варто виокремити Чжона Сунга (Zhong Song). У своїх роботах він прагне відновити традиції сидіння на підлозі, пропонуючи сучасне бачення цієї багатовікової практики. Його дизайн відзначається стриманістю, гармонійністю форм та функціональністю конструкцій, водночас позбавленою декоративних надлишків. Основний акцент у його творчості зроблено на адаптації історичної спадщини до сучасних реалій, втілюючи її у мінімалістичних і актуальних рішеннях (рис. 1).

Рис. 1. Чжон Сунг.
Комплект меблів «Tianwu»

Рис. 2. Стінопис гробниці
в с. Наньліван. Династія Тан

Робота Чжона Сунга має конотації одночасно і зі стародавніми традиціями сидіння на підлозі

та колінах, і прототипічні зв'язки із п'єдесталами часів династії Тан (рис. 2). Традиція сидіння на підлозі та колінах привела до створення меблів для відпочинку на низьких ніжках. Форма меблів майже не варіювалась, а декорування об'єктів залишається мінімалістичним. В період правління династії Тан відбувся остаточний перехід від сидіння на підлозі до використання високих стільців. В означений період стародавні майстри експериментували з формами, декором і конструкціями меблів, адже технології виготовлення меблів активно розвивались. Стало можливим гнуття деревини, що знайшло своє відображення у технологіях виготовлення меблів для відпочинку – сидушка та спинка стільців стали більш ергономічними. Окрім цього, в означений період набула варіативності форма меблів для сидіння – з'явилися високі стільці, стілець «тайші», розкладний стілець «цяочжи», офіційне «крісло-капелью», крісло-троянда, стілець у формі півмісяця та ін. Серед різноманітних видів крісел особливої уваги заслуговує стілець «цяочжи», який вирізнявся унікальною хрестоподібною розкладною конструкцією. Цей тип меблів-трансформерів було створено за часів династії Тан, однак вони досягли піку популярності в епоху правління династії Сун (960–1035 рр.). Умовно такі стільці поділяють на два основних типи: з прямою спинкою та із заокругленою, підковоподібною спинкою. Стільці «цяочжи» із напівкруглою спинкою залишалися розповсюдженими і в наступні історичні періоди, зокрема у період правління династій Мін (рис. 3). У цей час вони набули витонченіших пропорцій, що підкреслювали їхню легку конструкцію, а оздоблення стало мінімалістичним (Босий, 2023), (家具人必知！家具的3000千年变迁, 2018), (唐宋元明清, 各代家具的文化价值, 2023).

Форма даного крісла стала джерелом натхнення для сучасних дизайнерів меблів Китаю. Цікавим прикладом є проект «Rong Chair» від бренду U+, де виразно прослідковується вплив традицій класичного китайського меблевого мистецтва (рис. 4). Авторами даного проекту є Баохун Шен (Baohong Shen) і Сяоху Тан (Xiaohui Tan), які в своїй роботі прагнуть поєднати східні традиції із сучасними технологічними інноваціями (Кажа, 2024).

Виразним прикладом інтерпретації форми крісла «цяочжи» в сучасній дизайн-практиці можна вважати роботу Чжу Сяоцзе (Zhu Xiaojie), який створив лаву «Butterfly», у формі якої чітко прослідковуються вплив історичних традицій (рис. 5) (Sun, 2014). Відмінні форми дизайну меблів майстра натхненні традиційними китайськими меблями часів династій Сун і Мін, а також природою, одночасно адапту-

ючи сучасні технології та матеріали, щоб поєднати класику з сучасним повсякденним життям. Іншим яскравим прикладом інтерпретації класичної форми крісла «цяочжи» є робота Пілі Ву (Pili Wu). В своєму об'єкті «Plastic Classic Loop» (рис. 6) дизайнер поєднав образи традиційних коштовних китайських меблів із простими полімерними табуретами, що стали переповнювати сучасне міське середовище (Etherington, 2010).

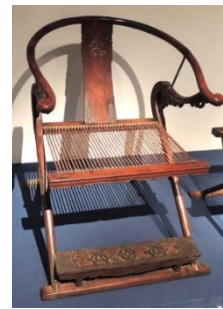

Рис. 3. Крісло «цяочжи». Дин. Мін

Рис. 4. U+.
Крісло Rong Chair

Рис. 5. Чжу Сяоцзе.
Лаву «Butterfly»

Рис. 6. Пілі Ву.
Крісло Plastic Classic Loop

Національні традиції китайського меблевого мистецтва знайшли своє відображення у таких меблях як дивани-кушетки. Історично сформована конструкція дивану-кушетки мала в основі чотири ніжки, які підтримують горизонтальну поверхню кушетки. На поверхні кушетки, форма якої є відкритою та розтягнутою, немає жодних додаткових елементів. Цей різновид меблів здобув широку популярність у Китаї за часів правління династії Мін, поступово витіснивши використання п'єдесталів. Традиційно виділяють два основні типи кушеток: перший характеризується плоскою конструкцією з рівномірними формами з усіх боків (рис. 7), тоді як другий, відомий як «корсетний», має вигнуті ніжки, що асоціюються з обрисами підпоясаного тіла (唐宋元明清, 各代家具的文化价值, 2023), (家具人必知! 家具的3000千年变迁, 2018). Виразним прикладом інтерпретації історично сформованих традицій є диван-кушетка від Янфен Чен (Yanfei Chen), засновника бренду Pusu (рис. 8). В своєму проєкті автор спирається на аналіз устрою середовища давньо китайських письменників, поєднуючи історичні традиції із сучасним житловим простором.

Рис. 7. Диван-кушетка.
Династія Мін

Рис. 8. Диван-кушетка від дизайнера Янфен Чен.
2011 р.

Окрім меблів для сидіння, вплив національних традицій меблевого мистецтва Китаю спостерігається у сучасних розробках меблів для сну. Історично сформоване ліжко з балдахіном часів династії Мін стало прототипом для сучасних дизайн-розробок. Конструктивна основа таких об'єктів являє собою міцну каркасну систему з дерев'яних опорних і навісних елементів, зібрану

них на пазових з'єднаннях. Каркас такого ліжка має об'ємно-просторову форму паралелепіпеда, де опорні дерев'яні елементи рясно декоруються різними орнаментальними мотивами і доповнювались драпіровками для створення затишку і усамітненості. Ліжка з балдахінами зазвичай розміщувались уздовж стін і слугували засобом створення відокремленого простору для особистого користування. Характер і ступінь декорування в об'єктах меблевого мистецтва Китаю відповідає історичному періоду – за часів династії Мін наявний лаконічний декор, з акцентом на структурну каркасну основу ліжка. Натомість за часи правління династії Цин спостерігається збільшення декоративного оздоблення меблів та з'являються приклади більш щільного заповнення простору між каркасною основою ліжка – замість драпіровок майстри почали застосовувати різьблені дерев'яні панелі, які створювали ефект «кімнати в кімнаті» (рис. 9, рис. 10) (唐宋元明清, 各代家具的文化价值).

Історично сформована концепція створення приватного й усамітненого простору в інтер'єрі знайшла своє втілення у роботах сучасних китайських дизайнерів, поміж яких можна відмітити роботу Шена Баохонга (Shen Baohong) (рис. 11) (第二届中国设计大展: 设计案例展, 2016). Автор представив мобільний меблевий блок, в якому зосередився на конструктивній системі, розкривши її функціональність, відкинувши декоративність та пишність форми. За концепцією свого внутрішнього устаткування даний об'єкт має конотації з ліжками з балдахінами часів династії Цин, оскільки саме в цей період означені об'єкти вміщували не лише місце для сну, а й простір для сидіння та мали зони зберігання. Проте за формою робота Шена Баохонга мінімалістичний характер.

Акцент на раціональність форм та лаконічність конструкцій є визначною рисою в сучасній дизайн-практиці китайських митців, що виразно відобразилось на проектуванні ліжок з балдахінами. Цікавим прикладом є об'єкт від компанії Fanji, де поєднується функціональність, естетика та концепція мінімалізму. В основі філософії бренду лежить ідея поєднання порожнечі і спокою з чистотою і безтурботністю (关于梵几) (рис. 12).

Дизайн меблів даної компанії акцентує увагу на простоті форм, ергономічності об'єкту та красі натуральних матеріалів.

Сучасна дизайн-практика створення меблів підтверджує, що наразі спостерігається тенденція до застосування лаконічних форм з акцентом на функціональність об'єкту та підкреслення естетики натуральних матеріалів. В цьому аспекті

прикладі китайських меблів ХХІ сторіччя мають більше прототипічних зв'язків з об'єктами часів династії Сун, які відрізнялись простотою формотворення, виразністю конструктивної системи та відсутністю декоративних елементів (唐宋元明清, 各代家具的文化价值, 2023).

Аналіз прикладів сучасної практики створення меблевих об'єктів Китаю надав змогу виокремити ключові методи опрацювання історичної спадщини:

– *відтворення естетики та функціональності меблів.* У цьому контексті головний акцент робиться на гармонійному створенні форми, яка відповідає людським потребам, із естетичною привабливістю та чіткою відповідністю канонам обраного історичного періоду. Тут втілюються ідеали традиційної китайської майстерності, що ґрунтується на багатовіковій культурній та художній спадщині. Даний метод передбачає створення реплік історичних прототипів меблів в ідентичних (або дуже близьких до них) матеріалах та декоративних техніках оздоблення. При копіюванні об'єктів меблевого мистецтва можуть застосовуватись як ручні техніки виготовлення меблів, так і сучасне промислове обладнання. Означений метод залишається затребуваним в аспекті відтворення східних мотивів в інтер'єрі;

– *цитування форм історичних прототипів.* Даний метод втілюється через повторення частини форми об'єктів меблевого мистецтва у нових матеріалах та із впровадженням сучасних технологій (формовка з полімерних матеріалів або скла, фрезерування на верстатах з ЧПУ або лазерна різка тощо). Даний метод передбачає колажність як техніку поєднання в одному об'єкті елементів з різних стилів та епох. Цитування передбачає роботу із зовнішньою формою об'єкту, залишаючи поза увагою соціальні норми та філософське підґрунтя, що були основою створення історичного прототипу;

– *інтерпретація об'єктів меблевого мистецтва.* В даному методі історичний прототип стає відправною точкою для нової дизайн-розробки. В результаті інтерпретації у формі нового об'єкту вгадується вплив історичного періоду, проте немає конкретних елементів цитування. Застосовуючи даний метод сучасні дизайнери прагнуть відтворити естетико-філософську сутність, змістовність об'єкту. Метод інтерпретації спрямовано на переосмислення історичного минулого в контексті реалій сьогодення. Дизайнери ХХІ сторіччя враховують зміни у способі життя людей, трансформації соціальних реалій, появи нових матеріалів і технологій, що надає можливість організації

Рис. 9. Ліжко з балдахіном. Династія Мін

Рис. 10. Ліжко з балдахіном. Династія Цин

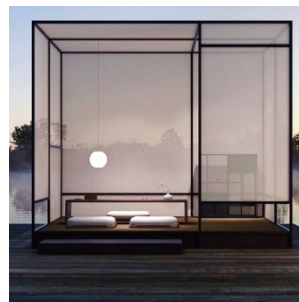

Рис. 11. Шен Баохонг. Блок U+Furniture

Рис. 12. Ліжко з балдахіном від компанії Fanji

естетично наповненого та функціонального предметно-просторового середовища.

Висновки. Китайська культура є однією з найдавніших у світі, і меблеве мистецтво займає в ній особливе місце. Впродовж тисячоліть сформувався унікальний стиль, що відображається як у формі предметів меблів, так і в їх декоративному оздобленні. Порівнюючи традиційне меблеве мистецтво та сучасний дизайн меблів Китаю, можна відмітити значні трансформації у декоруванні

об'єктів, репрезентації національних мотивів, застосуванні оздоблювальних матеріалів та методів виробництва. Меблі, що постають продовженням багатовікової історії китайського мистецтва, є не лише утилітарними об'єктами, але й проявом культурної ідентичності. Вони виконують роль носіїв художнього вислову та історичної пам'яті. Дослідження цієї багатогранної спадщини дозволяє побачити, як китайські меблі гармонійно поєднують практичність із естетикою. Вони впливають на побут та звички людей, визначають спосіб їхньої взаємодії з простором і несуть у собі відбиток епохи – її політичного устрою, економічного потенціалу, філософських концепцій, мистецьких досягнень та соціальних норм.

Аналіз прикладів сучасного дизайну меблів Китаю дозволив виявити провідні методи роботи з історичною спадщиною: 1) відтворення естетико-функціональної сутності меблів; 2) цитування форми історичних прототипів; 3) інтерпретація об'єктів меблевого мистецтва. Виявлені методи опрацювання спадщини меблевого мистецтва Китаю існують одночасно та розвиваються паралельно.

Дослідження історичних прототипів меблевого мистецтва Китаю дозволяє визначити, що такі об'єкти виразно відображають культурний код нації. Сформовані як необхідний атрибут слідування соціальним нормам та втілюючи філософські змісти, об'єкти меблевого мистецтва репрезентують національні традиції та протягом історії залишаються джерелом натхнення для майстрів-червонодеревників та дизайнерів меблів. Розроблені форми меблів, їх конструктивний устрій, пропорційні співвідношення та увага до деталей продовжують впроваджуватись в дизайні меблів Китаю у XXI сторіччі. Однак в сучасній дизайн-практиці, окрім ретрансляції культурної спадщини, важливим стає її переосмислення. При розробці сучасних меблів митці часто відмовляються від впровадження символічних зображень на користь створення лаконічної форми з вираженою функціональністю, експериментують із використання штучних матеріалів та застосовують промислові технології для виготовлення меблів, демонструючи поєднання традицій та інновацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Босий І.М., Брижаченко Н.С., Чен Л. Формування традицій меблевого мистецтва Китаю (на прикладі історичних прототипів меблів для сидіння). *Актуальні питання гуманітарних наук. Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Вип. 69. Т.1. С. 95-103.
2. Chen H, Hansul A. Inheritance and Innovation of Chinese Traditional Furniture Culture from The Contemporary Furniture Design Styles: A Case Study of Ming Dynasty Chairs. *International Transaction Journal of Engineering, Management, & Applied Sciences & Technologies*. 2025. Vol. 16. Issue 1. P. 1-14. URL: <https://tuengr.com/V16/16A1E.pdf> (дата звернення: 20.04.2026)
3. Etherington R. Plastic Classic by Pili Wu. 2010. URL: <https://www.dezeen.com/2010/01/04/plastic-classic-by-pili-wu/> (дата звернення: 19.03.26)
4. Guanlan X., Jinglian Ch., Zhuozhuang L. Cultural Sustainable Development Strategies of Chinese Traditional Furniture: Taking Ming-Style Furniture for Example. *Sustainability*. 2024. Vol. 16(17). 7443. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16177443>
5. Kaia W. U+. Rong Chair by Baohong Shen. 2024. URL: <https://www.dezeen.com/awards/china/2023/shortlists/u/> (дата звернення: 20.04.26)
6. Miller J. Furniture – World Styles from Classical to Contemporary. Dorling Kindersley. 2010. 560 p.
7. Sun Y. Furnishing culture. *ChinaDaily*. 2014. URL: <https://www.chinadaily.com.cn/a/201502/06/WS5a2b43b7a310eefe3e99f3bf.html> (дата звернення: 10.04.26)
8. Wanfen Z., Sangyun H. Research on Applying Design Elements of The Traditional Ming Dynasty Fauteuil to Chinese-Style Chairs. *International Journal of Basic and Applied Sciences*. 2025. Vol. 14(4). P. 591-601. DOI: <https://doi.org/10.14419/ijbasys83>
9. Yanbin Ch., Ratthai P. Reference and Innovation of Chinese Contemporary Furniture on The Basis of Chinese Ming Dynasty Furniture. *Advances in Higher Education*. 2022. Vol. 6. Issue 15. P. 241-242. DOI: <https://doi.org/10.18686/ah.v6i15.5225>
10. 关于梵几. URL: <https://www.fnji.com/> (дата звернення: 17.04.2026).
11. 唐宋元明清, 各代家具的文化价值. 2023. URL: <https://www.os08.com/hong-mu/tang-song-yuan-ming-qing-ge-dai-jia-ju-de-wen-hua-jie-zhi.html> (дата звернення: 27.03.2026)
12. 家具人必知! 家具的3000千年变迁. 2018. URL: <https://m.voc.com.cn/xhn/news/201805/14551910.html> (дата звернення: 22.03.2026)
13. 第二届中国设计大展: 设计案例展. URL: <https://art.icity.ly/events/wgnb9z6> (дата звернення: 20.04.2026).

REFERENCES

1. Bosyi I.M., Bryzhachenko N.S., Chen L. (2023). Formuvannya tradytsii meblevoho mystetstva Kytaiu (na prykladi istorychnykh prototypiv mebliv dlia sydynnia). [The formation of Chinese furniture art traditions (on the seating furniture historical prototypes)]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Drohobyskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Ivana Franka. Drohobych: Vydavnychy dim «Helvetyka». Vol. 69. T.1. P. 95-103. [in Ukrainian].

2. Chen H, Hansul A.. (2025). Inheritance and Innovation of Chinese Traditional Furniture Culture from The Contemporary Furniture Design Styles: A Case Study of Ming Dynasty Chairs. *International Transaction Journal of Engineering, Management, & Applied Sciences & Technologies*. 2025. Vol. 16. Issue 1. P.1-14. URL: <https://tuengr.com/V16/16A1E.pdf> (access date: 20.04.2026)
3. Etherington R. (2010). Plastic Classic by Pili Wu. URL: <https://www.dezeen.com/2010/01/04/plastic-classic-by-pili-wu/> (access date: 19.03.26)
4. Guanlan X., Jinglian Ch., Zhuozhuang L. (2024). Cultural Sustainable Development Strategies of Chinese Traditional Furniture: Taking Ming-Style Furniture for Example. *Sustainability*. Vol. 16(17). 7443. DOI: <https://doi.org/10.3390/sul6177443>
5. Kaia W. (2024) U+. Rong Chair by Baohong Shen. URL: <https://www.dezeen.com/awards/china/2023/shortlists/u/> (access date: 20.04.26)
6. Miller J. (2010). *Furniture – World Styles from Classical to Contemporary*. Dorling Kindersley. 560 p.
7. Sun Y. (2014). Furnishing culture. *ChinaDaily*. URL: <https://www.chinadaily.com.cn/a/201502/06/WS5a2b43b7a310eefe3e99f3bf.html> (access date: 10.04.26)
8. Wanfen Z., Sangyun H. (2025). Research on Applying Design Elements of The Traditional Ming Dynasty Fauteuil to Chinese-Style Chairs. *International Journal of Basic and Applied Sciences*. Vol. 14(4). P. 591-601. DOI: <https://doi.org/10.14419/qdymys83>
9. Yanbin Ch., Ratthai P. (2022). Reference and Innovation of Chinese Contemporary Furniture on The Basis of Chinese Ming Dynasty Furniture. *Advances in Higher Education*. Vol. 6. Issue 15. P. 241-242.. DOI: <https://doi.org/10.18686/ah.e.v6i15.5225>
10. 关于梵几 [Regarding Fanji]. URL: <https://www.fnji.com/> (access date: 17.04.2026) [in Chinese].
11. 唐宋元明清，各代家具的文化价值 [Tang, Song, Yuan, Ming and Qing Dynasties, the cultural value of furniture in each generation]. 2023. URL: <https://www.os08.com/hong-mu/tang-song-yuan-ming-qing-ge-dai-jia-ju-de-wen-hua-jie-zhi.html> (access date: 27.03.2026) [in Chinese].
12. 家具人必知！家具的3000千年变迁 [Furniture people must know! 3000 Thousand Years of Changes in Furniture]. 2018. URL: <https://www.jiajumi.com/know/culture/9505.html> (access date: 22.03.2026) [in Chinese].
13. 第二届中国设计大展：设计案例展 [The 2nd China Design Exhibition: Design Case Showcase]. URL: <https://art.icity.ly/events/wgnb9z6> (access date: 20.04.2026) [in Chinese].

Дата першого надходження статті до видання: 30.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

